

РЕШЕНИЕ

№ 1221

гр. София, 22.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛА М. МАРИНОВА
като разглежда докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20211110173761 по описа за 2021 година

С исковата молба ищецът “ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” АД е предявил срещу П. Г. У. кумулативно обективно съединени установителни искиове, както следва:

- на основание **чл.79 от ЗЗД** сумата от **1207,32 лв.**, представляваща незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект – гр. София, ж.к. Дружба-1, бл. 153, вх. В, ап. 32, за периода 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.11.2019г. до окончателното ѝ изплащане;

- на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **68,93 лв.**, представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 1207,32 лв. за периода 15.09.2018 г. до 18.11.2019г.;

- на основание **чл.79 от ЗЗД** сумата от **33,86 лв.**, представляваща дължимо възнаграждение за извършвана услуга дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден обект – гр. София, ж.к. Дружба-1, бл. 153, вх. В, ап. 32, за периода 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.11.2019г. до окончателното ѝ изплащане.;

- на основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** сумата от **5,01 лв.**, представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 33,86 лв., за периода 01.07.2017г. до 18.11.2019г.

Ищецът твърди, че страните се намират в облигационно правоотношение относно продажба и доставка на топлинна енергия за имот в **гр. София, ж.к. Дружба-1, бл. 153, вх. В, ап. 32**, тъй като ответникът се явява собственик на процесния имот, съответно е легитимиран да отговаря за задължението да заплаща цената на доставена топлинна енергия в срока съгласно общите условия.

В законоустановения срок е депозиран отговор от П. Г. У. чрез адв. Р. Д., с който оспорва исквете по основание и размер. Сочи, че У. не е била потребител на топлинна енергия за процесния период. Навежда доводи за изтекла погасителна давност. Счита, че формулата за начисляване на перо „сградна инсталация“ по чл. 61 от Наредба за топлоснабдяване е нищожна. Намира, че върху сумата дължима за „сградна инсталация“ не е започнала да тече лихва, тъй като длъжникът не е бил поставен в забава. Моли исквете да бъдат отхвърлени, претендира разноски.

Съдът, като съобрази събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

Спорно между страните е обстоятелството дали между ответниците и “Топлофикация София” АД съществува облигационна връзка, по силата на която те да има качеството на потребители и да носят отговорност за заплащане на цената на потребената топлинна енергия в имота.

Според разпоредбата на чл.153 ал.1 от ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, а тъй като по делото е безспорно, че няма заявление от етажната собственост за прекратяване на топлоснабдяването, то съгласно ал.3, потребителите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават потребители на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата, какъвто е и настоящия случай. Съгласно §1, чл. 42 от ЗЕ /отм/, потребител на топлинна енергия е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. Така и съгласно ТР № 2 от 17.05.2018г. по тълкувателно дело № 2/2017 г. ОСГК - Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката.

Съдът намира, че ответникът не притежава качеството „потребител“ на топлинна енергия за процесния период и относно описания в исковата молба имот.

От представените към исковата молба документи е видно, че с Настанителна заповед от 29.08.2007г. в топлоснабдения имот е била настанена Г. Ф., която на същата дата е сключила и договор за наем със Столична община. В хода на заповедното дело длъжникът Г. Ф. е починала. Като неин правопреемник на осн. чл. 227 ГПК е била конституирана П. У.. По смисъла на чл. 60, ал. 1 ЗН П. У. би отговаряла за задълженията на праводателя си Г. Ф., ако за нея такива са били възникнали.

Въпреки горното съдът намира, че Г. Ф. не притежава качеството „потребител“ на топлинна енергия. Съгласно т. 1 от ТР № 2 от 17.05.2018г. по тълкувателно дело № 2/2017 г. ОСГК: Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената ѝ. Съгласно диспозитива и мотивите на тълкувателното решение потребители на топлинна енергия са собствениците на топлоснабдените имоти, освен когато държателят - наемател е сключил договор/отправил предложение за сключване на такъв/ директно с топлопреносното дружество чрез подаване на заявление-декларация за откриване на партия на негово име. Изрично е направено разграничението, че потребители на енергия са само притежателите на вещно право на ползване, а не фактически ползващите имота. Наемателят в случая е вещен държател, като между същия и Топлофикация София не е налице облигационно правоотношение, нито по договор, нито възникнало по силата на закона. Не са представени от ищеца доказателства за наличието на договор между Г. Ф. и ищцовото дружество. Ето защо и само на това основание искът следва да бъде отхвърлен.

От съвкупния анализ на доказателствата по делото може да се изведе, че собственик на имота е Столична община, която всъщност дължи заплащане на претендираните суми на топлопреносното дружество. При положение, че се установи ползването на имота от страна на Г. Ф. за процесния период, за което не са представени неоспорими доказателства, същата би била в неизпълнение на договорното си задължение по договор за наем, съответно би дължала платените от СО суми на осн. чл. 232, ал. 2 ЗЗД. При така описаната фактическа обстановка не може да се твърди каквато и да било договорно правоотношение между топлопреносното предприятие и праводателя на ответника. Още повече за пълнота следва да се посочи, че за процесния период, видно от уведомление от СО- район Искър, в имота е било настанено и домакинството на Теменужка Краева, срещу която не е бил заведен иск.

По тези съображения, съдът счита претенциите за неоснователни, поради липса на материална легитимация на ответника.

По разноските: На осн. чл. 78, ал. 3 ГПК, с оглед изхода на делото, на ответника се дължат направените разноски.

Ответникът е сторил разноски както следва: адвокатско възнаграждение в заповедното производство в размер на 300 лв., съгласно Договор за правна защита и съдействие от 01.06.2021г., находящ се на л. 20 от заповедното дело. Съдът намира направеното възражение за прекомерност за основателно. Поради ниската правна и фактическа сложност на делото и масовия характер на подобни дела и като съобрази характера на подаденото възражение по заповедното дело, съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено до минималния предвиден в чл. 6, ал. 1, т. 5 Наредба № 1 МПРАВ размер от **200 лв.**

На осн. чл. 78, ал. 3 ГПК, вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА, съдът определя възнаграждение за осъществена безплатна адвокатска помощ в исковото производство на осн. чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 МПРАВ в размер на **432 лв.**, което следва да бъде присъдено на адвоката осъществил безплатна правна помощ.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ” ЕАД** с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. “Ястребец” №23 Б, установителни искиове по реда на чл.422 от ГПК, че **П. Г. У.**, ЕГН: *****, с адрес: с. Енина, ул. „Чилече“ № 2, дължи на **„ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД** с ЕИК: 831609046, заплащането съобразно заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК от 17.06.2020г. по ч.гр.д. № 67875/2019г. по описа на СРС, II г.о., 57- ми състав, както следва:

- с основание **чл.79 от 3ЗД** за сумата от **1207,32 лв.**, представляваща незаплатена доставена и използвана топлинна енергия за топлоснабден обект – гр. София, ж.к. Дружба-1, бл. 153, вх. В, ап. 32, за периода 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.11.2019г. до окончателното ☐ изплащане, като неоснователен;

- с основание **чл.86 ал.1 от 3ЗД** за сумата от **68,93 лв.**, представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 1207,32 лв. за

периода 15.09.2018 г. до 18.11.2019г., като неоснователен;

- с основание **чл.79 от ЗЗД** за сумата от **33,86 лв.**, представляваща дължимо възнаграждение за извършвана услуга дялово разпределение в етажна собственост, където се намира топлоснабден обект – гр. София, ж.к. Дружба-1, бл. 153, вх. В, ап. 32, за периода 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 26.11.2019г. до окончателното ѝ изплащане, като неоснователен;

- с основание **чл.86 ал.1 от ЗЗД** за сумата от **5,01 лв.**, представляваща обезщетение за забавено изпълнение в размер на законната лихва върху главницата от 33,86 лв., за периода 01.07.2017г. до 18.11.2019г., като неоснователен;

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, ДА ЗАПЛАТИ на **П. Г. У.**, ЕГН: *****, с адрес: с. Енина, ул. „Чилече“ № 2, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от **200 лв.**, разноси по делото.

ОСЪЖДА „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД с ЕИК: 831609046 със седалище и адрес на управление: гр. София, район Красно село, ул. „Ястребец“ №23 Б, ДА ЗАПЛАТИ на **адв. Р. Любенов Д.**, САК, с л.№ 1000281710, с адрес: гр. София, бул. „Витоша“ 1А, Търговски дом, вх. Б, ет. 3, к-ра 313, на основание **чл. 38, ал. 2 ЗА** сумата от **432 лв.**, възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице помагач на страната на **„Топлофикация София“ ЕАД - „ТЕХЕМ СЪРВИСИС“ ЕООД** с ЕИК:130036512.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____